

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2683

гр. София, 18.03.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав, в закрито заседание на 18.03.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова**

като разгледа дело номер **5313** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Главното производство е по реда на чл. 156 – чл. 161 от ДОПК. Образувано е по жалба с вх. № 13189 от 01.06.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) и вх. № 53-00-360 от 02.05.2012 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”О.”), сега Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (Д”ОДОП”) – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управлението в [населено място], [улица], представлявано от управителя К. Д. К., срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 10.01.2012 г. (РА), издаден от орган по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – С., в частта потвърдена с Решение № 799 от 10.04.2012 г. на директора на Д„О.” – С.. Жалбоподателят оспорва непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 187396,37 лв. и начислени лихви за просрочие върху тази сума.

С молба, депозирана по делото на 04.02.2013 г., молителят [фирма], чрез редовно упълномощените си процесуални представители адв. Т. П. и адв. С. П., е направил искане за спиране изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част. Към молбата е представено заверено копие от Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 53-03-638-1 от 27.04.2012 г. (П.), издадено от публичен изпълнител Б. Г. Й. при ТД на НАП – С. на основание чл. 195, ал. 1 ДОПК. С това П. е наложена възбрана върху описания в него недвижим имот – поземлен имот № 641 и построената в него сграда, чиято балансова стойност е 557550,00 лв. Така посоченото П. не е обжалвано и е влязло в сила на 16.05.2012 г. и няма данни да е отменено. Молителят е депозирал по делото лихвен лист за дължимите лихви върху размера на установеното и обжалвано задължение в размер на 187396,37 лв. Видно от лихвения лист установеното по РА задължение, ведно с лихвите към 28.02.2013 г. е в размер на

269342,87 лв. При служебно направеното изчисление относно размера на задължението по РА, ведно с лихвите към релевантния момент - депозиране на молбата за спиране на изпълнението на спорния РА – 04.02.2013 г., съдът установи, че този размер е 208104,91 лв.

Освен това, към искането за спиране на изпълнението и представен и Договор № Р 058-08 от 28.12.2011 г., сключен между Столичен общински съвет, в качеството му на продавач, и [фирма], в качеството му на купувач, по силата на който първият е продал на втория недвижимия имот, който е послужил за обезпечаване на задълженията на молителя по спорния РА с П. с изх. № 53-03-638-1 от 27.04.2012 г., издадено от публичния изпълнител. От последното се установява, че договорът е вписан на 23.01.2012 г., том II, рег. № 33.

Ответникът директорът на Д"ОДОП" – С. при ЦУ на НАП не взема становище по искането за спиране на изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, въпреки дадената му от съда възможност.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, намира от правна страна следното:

По допустимостта на искането:

След като съобрази, че пред настоящия състав е висящо съдебното производство по оспорване на РА № [ЕГН] от 10.01.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., в частта, потвърдена с Решение № 799 от 10.04.2012 г. на директора на Д„О.“, сега Д"ОДОП" – С. и това, че искането за спиране е направено относно обжалваната пред съда част от РА, съдът го намира за допустимо по смисъла на чл. 157, ал. 2 ДОПК.

По основателността на искането:

Разгледано по същество, искането е основателно.

Съгласно препращащата разпоредба на чл. 157, ал. 3, изр. второ ДОПК, условията, при които изпълнението на РА може да бъде спряно от съда са предвидени в разпоредбите на чл. 153, ал. 3 - 5 ДОПК. Съгласно цитираните норми молителят-жалбоподател следва да представи обезпечение, което да покрива размера на главницата и лихвите по обжалваната част от РА, включително и лихвите до датата на подаване на искането за спиране на изпълнението.

В настоящия случай към момента на отправяне на искането по чл. 157, ал. 2 ДОПК, направено с молба, депозирана по делото на 04.02.2013 г., размерът на главницата и лихвите по обжалваната част от РА, включително и лихвите до датата на отправяне на искането за спиране на изпълнението (04.02.2013 г.), е в размер на 208104,91 лв. (изчислен служебно от съда).

Видно от представеното П. с изх. № 53-03-638-1 от 27.04.2012 г. се установява, че за обезпечаване на установеното и изискуемо публично вземане в размер на 253050,95 лв., в това число лихва към 27.04.2012 г. в размер на 65654,58 лв. и главница в размер на 187396,37 лв., установено с РА № [ЕГН] от 10.01.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., публичният изпълнител е наложил възбрана върху следния недвижим имот по балансовата му стойност в размер на 557550,00 лв., а именно: Поземлен имот № 641, с площ от 3999,00 кв. м. и построена в него сграда, попадаща в част от урегулиран поземлен имот I, нахождаща се в [населено място], [улица] (бивша [улица], на територията на район „С.“, обособена част от общинско дружество [фирма], сградата с разгъната застроена площ от 1794,00 кв. м., в кв. 5, местност Н. „Военна рампа – изток“, съгласно ПУП, одобрен със Заповед №

РД-09-50-213 от 22.04.1998 г. и Заповед № РД – 09- 51 от 25.06.2009 г. на главния архитект на [населено място].

От представения от публичния изпълнител, по искане на съда, препис от П. с изх. № 53-03-638-1 от 27.04.2012 г. се установява, че на 02.05.2012 г. наложената със същото възбрана е вписана в книгите за вписване по имотна партида 201582, том 9, под № 206, с вх. рег. № 17004 на Служба по вписванията при Агенция по вписванията.

Предвид така установеното, съдът намира, че са налице условията на чл. 157, ал. 3 ДОПК, във вр. с 153, ал. 5 ДОПК, поради което изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, може и следва да бъде спряно. За обезпечение на вземането може да бъде наложена възбрана върху недвижим имот, собственост както на длъжника, така и на трето лице.

Въз основа на представените писмени доказателства се установява, че към релевантния момент на подаване на искането за спиране на изпълнението на РА, в обжалваната му пред съда част, балансовата стойност на собствения на дружеството възбранен недвижим имот превишава установените с РА, в обжалваната му част, публични задължения. Съгласно приложимата разпоредба на чл. 195, ал. 6 ДОПК стойността на обезпечението се определя по балансовата стойност на актива, а когато няма такава - по данъчна оценка, застрахователна стойност, придобивна стойност на актива. В процесната хипотеза спор между страните по отношение собствеността и балансовата стойност на възбранения недвижим имот няма – той е собственост на [фирма] и балансовата му стойност е посочена и в П. с изх. № 53-03-638-1 от 27.04.2012 г., издадено от публичния изпълнител Б. Й. и е в размер на 557550,00 лв. Следователно предложеното обезпечение е годно и предоставя необходимата гаранция за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на обжалваните публичните вземания.

Предвид всичко гореизложено, съдът приема, че в настоящия случай е налице годно обезпечение, което превишава установените със спорния РА, в обжалваната му част, публични задължения, ведно с лихвата към датата на подаване на искането за спиране – 04.02.2013 г., поради което съдът намира, че изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, може и следва да бъде спряно.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 4 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Ревизионен акт № [ЕГН] от 10.01.2012 г., издаден от орган по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., в частта потвърдена с Решение № 799 от 10.04.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (сега Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика”) – С., в която ревизионният акт се обжалва пред съда.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от определението от страните.

Препис от определението да се връчи на дружеството-жалбоподател и на ответника (чл. 138 АПК).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: